

prima instanță: I. Barbacaru
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

nr. 2rac-350/15

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadî

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Adri - Ghen - Grup”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Adri - Ghen - Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Pereflex” cu privire la restituirea prestației

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Adri - Ghen - Grup” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2015, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 26 iunie 2014, SRL „Adri - Ghen - Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Pereflex” cu privire la restituirea prestației.

În motivarea acțiunii a invocat că la 24 mai 2007, SRL „Pereflex” și ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc” au încheiat contractul nr. 37 de realizare a mărfurilor de construcție.

Susține că pe parcursul derulării raporturilor contractuale, capacitatea economică a ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc” a întâmpinat careva dificultăți, generate de scăderea bruscă a vânzărilor, fiind afectată capacitatea întreprinderii de a-și executa obligațiile față de SRL „Pereflex”.

Menționează că acționând în temeiul art. 581 Cod civil, care permite terțului de a executa obligația unei alte persoane, SRL „Adri-Ghen-Grup”, societate afiliată ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc”, în scopul stingerii parțiale a datoriei întreprinderii individuale, a achitat către SRL „Pereflex”, în diferite perioade de timp, în total suma de 14000 lei.

Remarcă că prin actul de verificare reciprocă, întocmit între SRL „Adri-Ghen-Grup” și SRL „Pereflex”, la 23 noiembrie 2011, ultimul a recunoscut datoria debitoare în sumă de 14000 lei.

Indică că ulterior, în cadrul litigiului intentat la cererea SRL „Pereflex” împotriva ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc” cu privire la recuperare datoriei în baza contractului de realizare a mărfurilor nr. 37 din 24 mai 2007, pârâtul a refuzat să compenseze această sumă din totalul datoriei, beneficiind astfel de o prestație fără justă cauză.

Afirmă că prin reclamația din 22 ianuarie 2014, recepționată la 27 ianuarie 2014, SRL „Pereflex” a fost somat să returneze suma de 14000 lei, în caz contrar va fi acționată în instanța de judecată, însă nu a primit niciun răspuns din partea pârâtului.

Consideră că în condițiile în care a efectuat o plată către pârâtul SRL „Pereflex”, pentru a executa obligația ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc”, neavând personal față de SRL „Pereflex” nicio obligație, iar aceasta din urmă a acceptat-o și primit-o fără a o deduce din datoria debitorului său ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc”, pârâtul a primit o plată nedatorată, realizând o îmbogățire fără justă cauză.

Menționează că plata efectuată față de pârât a generat un raport juridic obligațional, în temeiul căruia a apărut obligația SRL „Pereflex” de a restitui valoarea cu care s-a îmbogățit, adică suma de 14000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8-11, 581, 514, 1389 și 1395 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea silită din contul SRL „Pereflex” în beneficiul SRL „Adri - Ghen - Grup” a prestației nedatorate în sumă de 14000 lei, cheltuielilor de judecată și a dobânzilor.

La 24 septembrie 2014, SRL „Adri - Ghen - Grup” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat admiterea acesteia, încasarea silită din contul SRL „Pereflex” a prestației nedatorate în sumă de 14000 lei, dobânzii de majorare în sumă de 9602,25 lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 420 lei, iar în total suma de 24022,25 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2015 a fost respinsă acțiunea ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015 a fost respins apelul declarat de SRL „Adri - Ghen - Grup” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 02 iulie 2015, SRL „Adri - Ghen - Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Consideră ilegal argumentul instanței de fond precum că SRL „Adri - Ghen - Grup” a aflat despre încălcarea dreptului său la 24 ianuarie 2011, când SRL „Pereflex” a formulat acțiune civilă față de ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc”, deoarece nu a fost parte a litigiului.

Afirmă că termenul de prescripție care a început să curgă la 24 ianuarie 2011, a fost întrerupt la 23 noiembrie 2014, în virtutea semnării actului de verificare reciprocă, prin care SRL „Pereflex” a recunoscut datoria debitoare în

sumă de 14000 lei, prin urmare, a început să curgă un nou termen de prescripție de 3 ani, care urma să înceteze la 23 noiembrie 2014.

Remarcă că instanța de fond nu a dat apreciere actului de verificare reciprocă din 23 noiembrie 2011, invocat în susținerea faptului că acțiunea nu poate fi tardivă.

Menționează că instanța de fond nu a dat apreciere nici faptului că însăși reprezentantul pârâtului a prezentat în ședința de judecată din 17 decembrie 2014, înscrisuri prin care recunoaște datoria față de SRL „Adri - Ghen - Grup” și că ar fi dedus, la 16 decembrie 2014, în mod unilateral, din datoria ÎI „Ghenandri – Vîhristiuc” suma de 14000 lei.

Consideră că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au încălcat normele de drept material și anume, prevederile art. 277 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 267 alin. (1) coroborat cu art. 272 alin. (3) Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 aprilie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 93), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Adri - Ghen - Grup”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Adri - Ghen - Grup”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Adri - Ghen - Grup” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Adri - Ghen - Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi